ZESDE JAARGANG.

N°. 48. 1849.

TWENTSCHE COURANT.

Deze Courant wordt, elken Zaturdag, uitgegeven bij J. T. SOMMER, te *Almelo*.

De prijs is ƒ1,80, per zes maanden, *binnen deze Stad*, en *franco door het geheele Rijk* ƒ2,00. Men kan zich abonneren bij den Uitgever, alsmede bij alle Boekhandelaren en Post-Directeuren.

ADVERTENTIEN gelieve men op ongezegeld papier, uiterlijk Vrijdag vóór 12 uur, aan de Redactie in te zenden.

De prijs van *een* tot *vier* regels is 50 Centen, en $12\frac{1}{2}$ Cent voor elken regel daarenboven, behalve 35 Centen Zegelregt voor elke plaatsing. *Alle brieven moeten gefrankeerd zijn.*

ZATURDAG 24 NOVEMBER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ENGELAND.

De executie van Manning en zijne vrouw (waarvan wij in ons laatst voorgaand No. gewaagden) heeft den 13 dezer, des morgens ten 9 ure plaats gehad, bijgewoond door eene opeengedrongene, onafzienbare menigte van nieuwsgierigen, die van alle oorden waren toegestroomd, en reeds in den voorafgeganen nacht en in den vroegen morgen zich op de plaats bevonden, om het gezigt van dat akelig schouwspel te verbeiden; hetwelk echter niets, wat bij zoodanige gelegenheid buitengewoon kan geacht worden, heeft opgeleverd.

Uit de door Manning achtergelatene schriftelijke verklaring blijkt ten duidelijkste, dat zijne vrouw den Heer O'Connor in de keuken harer woning, waar zij hem ten eten had genoodigd, met eene pistool eene doodelijke wonde heeft toegebragt, en hij hem daarop verder heeft afgemaakt; dat vervolgens de vrouw naar het huis van O'Connor is gegaan en van daar alle voorwerpen van waarde tot een aanzienlijk bedrag heeft weg gevoerd. In al de bijzonderheden dezer gruwelijke zaak, heeft de vrouw de hoofdrol gespeeld.

— De liefhebberij in het aanschouwen van de uitoefening van doodstraffen en de voorstelling van gruwelijke misdrijven, waarvan die straffen het gevolg zijn, schijnt niet bepaaldelijk aan de bewoners der hoofdstad eigen, maar ook elders in Engeland zeer levendig te zijn. Zoo is b. v. dezer dagen, door het stedelijk bestuur van Newcastle eene regterlijke aanklagt ingesteld tegen den schouwburg-directeur, wegens het opvoeren van een stuk, getiteld: *Rush of de Stanfield-Hall-Moord*, waarin al de bijzonderheden van die verschrikkelijke en gruwelijke zaak, tot zelfs de executie toe, ten tooneele worden gebragt. Wij vertrouwen, dat hier te lande eene tooneel directie, welke het zou durven wagen, zoodanige voorstellingen te geven, ook zonder tusschenkomst van het plaatselijk bestuur, gevoelig zou worden gestraft door het tooneelminnend publiek zelf, hetwelk gewisselijk verontwaardigd over de beleediging deszelfs goeden smaak en zedelijk gevoel door de vertooning van zulke afgrijzen wekkende tafereelen aangedaan, den schouwburg zou verlaten, om dien gedurende het bestuur eener directie, die zich zoo iets had veroorloofd, nimmer meer te bezoeken.

— Uit Amerika beschrijft men de rampen, die een sloep der ekwipage van den walvischvaarder Janet van Westport heeft doorgestaan. Dit schip bevondt zich op 300 mijlen afstands van Peru op 30 N. B. en 1040 W. L. toen de ekwipage verscheiden walvisschen ontdekte. Men bragt drie sloepen te water, om er jagt op te maken; in eene derzelve bevondt zich de kapitein met 7 manschappen. De sloepen geraakten ver van elkander verwijderd; de bemanning van die des kapiteins harpoeneerde spoedig een walvisch, doch sloeg door eene verkeerde manoeuvre om; na wanhopige pogingen gelukte het de manschappen haar wederom op te zetten, en zij begonnen haar ledig te scheppen; want dewijl de zee zeer hol was geworden, stortte het water telkens in de sloep. Ondertusschen zagen zij de beide andere sloepen naar den walvischvaarder terug keeren en de bemanning aan boord klimmen. In weerwil hunner seinen vertrok het schip. Spoedig viel de nacht in, dien de kapitein en zijne 7 lotgenooten in doodelijken angst doorbragten. Bij het aanbreken van den dag hadden zij het schip nog in het gezigt: op nieuw maakten zij seinen, welke men echter, aan boord niet schijnt bemerkt te hebben; want het schip verwijderde zich meer en meer en verdween eindelijk geheel en al. Hunne eenige hoop was thans het Cocos-eiland te bereiken, dat in die streken liggen moest; met eenige lappen zeil, zonder kompas, zonder levensmiddelen en met de sloep half vol water, aanvaardden zij dien togt. Op den tweeden dag stierf een der matrozen, uitgeput van vermoeijenis, en den volgenden dag een ander. Den zevenden dag besloten de overgeblevenen te loten, wie hunner tot voedsel voor zijne kameraden zou strekken. Hij, wien het lot trof, gaf zich gelaten over; den volgenden morgen viel een nieuw offer. Na zich gedurende verscheidene dagen op deze afgrijsselijke wijze gevoed te hebben, bespeurden de ongelukkigen, thans ten getale van 4, eindelijk land; het was het Cocos-eiland; zij landden er en konden er hunne krachten herstellen. Twee dagen later werden zij opgenomen door de sloep van den walvischvaarder Leonidas van New-Bedford, die het eiland had aangedaan om hout en water in te nemen.

DUITSCHLAND.

Blijkens officiele beschrijving van de onderscheidingsteekenen van het Hongaarsche koningschap zijn zij als volgt: De Hongaarsche kroon is van het zuiverste goud en weegt 9 mark 6 onzen; de juweelen, waarmede zij bezet is, bestaan in 50 saffiren, 50 robijnen, 1 smaragd en 338 parels van buitengewone grootte. De band der kroon is een geschenk van Keizer Michel Dukas aan Geijsa I. Koning van Hongarije; het bovengedeelte, bestaande uit twee over elkander gekromde bogen is afkomstig van Paus Sylvester, die het den heiligen Stephanus ten geschenke gaf. De scepter, welke een in goud gevatte kristallen knop heeft, heeft den vorm van eene knods. De mantel van den H. Stephanus is van zilverstof met goud geborduurd en met afbeeldingen van de profeten, apostelen en martelaren bedekt, en heeft eene lengte van 54 duim. Tot nu toe heeft men de bewaarplaats dezer historisch merkwaardige kleinooden niet kunnen ontdekken.

— Een Duitsch dagblad deelt het verhaal mede van eene onlangs te Berlijn gepleegde opligting. Een Pruissisch koopman had zich bij een bankier te Berlijn, onder het voorgeven, dat hij eene reis naar Parijs wilde doen, van een wissel op zigt voorzien, ter waarde van 11,200 francs. — Eenige dagen later vervoegde die zelfde koopman zich wederom bij gemelden bankier en gaf te kennen, dat hij van de voorgenomen reis had afgezien, weshalve hij hem voorstelde den wissel terug te nemen, zelfs tegen eenig verlies. De bankier stemde hierin toe, en haastte zich aan zijnen correspondent te Parijs te schrijven, dat de wissel, welken hij volgens den adviesbrief had te verwachten, niet zou gepresenteerd worden. Hoe groot was echter zijne verbazing, toen hij eenige dagen later uit Parijs het berigt ontving, dat de bedoelde wissel, werkelijk reeds aangeboden en betaald was. Het bleek nu, dat de houder van den wissel, dat stuk met groote naauwkeurigheid had nagemaakt, en die kopij naar Parijs opgezonden, waar dezelve betaald was.

FRANKRIJK

In Frankrijk staan de politieke partijen weer met bijzonder scherpe afscheiding en gespannenheid tegen elkander over, terwijl de President der republiek er zich op schijnt toe te leggen alle partijen van zich te vervreemden, en met eene onbezorgdheid zijne schikkingen neemt alsof hem aan de gunst van geen der partijen iets gelegen was.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

De minister van Finantien brengt mits deze ter algemeene kennis:

Dat van Maandag den 3 December tot en met Zaturdag den 15 December 1849, behalve Zondag, alsmede op Maandag en Dingsdag den 17 en 18 dier maand, bij de Nederl. bank en bij de betaalmeesters in de arrondissementen, zullen worden ingewisseld:

De *stukken van vijf-en-twintig cents*, volgens de wet van 28 September 1816 geslagen; dat almede de ontvangers der belastingen de invordering zullen bevorderen door overneming, tot en met 18 December aanstaande, van de voormelde stukken van 25 centen; tegen nieuwe specien, zooveel hunne kassen dit toelaten, eindelijk, dat genoemde 25 cent stukken met 16 December e. k. buiten koers zullen worden gesteld.

— Z. M. heeft bij besluit van den 10 dezer bepaald, dat, ter bevordering van de rust en de veiligheid der ingezetenen, even als in den afgeloopen winter, in de verschillende provincien des rijks, waar zich geene maréchaussées bevinden, hulp-maréchaussées zullen worden gestationneerd.

— Z M. heeft tot plaatsvervangend kantonregter te Ootmarsum benoemd H. Engels.

Arrondissements Nieuws.

§ ALMELO, 23 Nov. Bij een aantal ingezetenen ter dezer stede, bestaat het voornemen, om bij gelegenheid der op Donderdag den 6 Dec. e. k. alhier te houden paarden, beesten en varkenmarkt, aan de eigenaars en aanbrengers der schoonste paarden en vetste varkens, aanzienlijke premien uittereiken, terwijl de koopers van het grootste aantal goede paarden en vette varkens ook premien zullen erlangen.

MENGELINGEN.

Wij hebben in ons laatst voorgaand No., beknoptelijk melding gemaakt van hetgene, met betrekking tot de formatie van ons tegenwoordig ministerie, in de zitting van de Tweede Kamer der staten generaal van 13 dezer, is medegedeeld door den minister van binnenl. z, door den president der kamer van Goltstein, en door het lid derzelve Donker Curtius. De minister van binnenl. z. heeft echter bij die gelegenheid nog iets meer gedaan, schoon minder dan men algemeen verwacht had. Men had namelijk een programma van beginselen verwacht van het nieuwe ministerie; hetwelk echter waarschijnlijk niet zoo gemakkelijk zou hebben kunnen gegeven worden; naar dien, uit de mededeeling door den heer van Goltstein gegeven, schijnt te blijken, dat in eene conferentie, waarin onderscheiden vraagpunten werden voorgesteld, betrekking hebbende tot de departementen van algemeen bestuur, om daarop het gevoelen der toekomstige leden van het ministerie te vernemen, de *aanwezige*, dus *niet alle*, leden zijn gekomen tot eene zekere mate van eenstemmigheid, welke niet strookte met de zienswijze van den heer van Goltstein, en voor hem onvoldoende was. Van daar dat die Heer zich bewogen gevoelde, zich aan de zaak te onttrekken; op grond zijner overtuiging, dat zoo lang er geen zeker oordeel nopens de eenstemmigheid der beginselen van het ministerie bestond, de intreding in hetzelve niet wel doenlijk was. Er werd besloten, dat twee leden den koning kennis zouden doen dragen van het in die conferentie gehouden gesprek, en uit het gevolg schijnt het te blijken, dat Z. M. in de mededeeling geene overwigtige redenenen gevonden heeft, tegen de zamenstelling van het ministerie, zoo als die nu is geschied. Of echter Z. M. volkomen is voldaan geweest over den graad van eenstemmigheid, waartoe de thans benoemde leden van het Ministerie gekomen waren, dan of het begrip van de dringende noodzakelijkheid om aan de zaak een einde te maken, in de benoeming der tegenwoordige ministers van invloed is geweest, blijft onzeker; zoo als het ook onzeker blijft of er, door die benoeming, inderdaad een homogeen, in beginselen eenstemmig Ministerie is te zamengesteld; waaromtrent het niet geven van een verwacht programma, wel reden tot eenige bezorgdheid kan overlaten.

In plaats daarvan, heeft de minister van binnenl zaken eene verklaring gegeven, van de onderstelling en het vertrouwen, waarin het gouvernement (ministerie) tot beleid der zaken heeft opgenomen. Hij meende niet te kunnen afdalen in bijzonderheden van wetgeving of bestuur, en hier hebben wij gaarne vrede mede; daar zulks naar ons inzien ook niet noodig, nuttig, noch doenlijk was, en het algemeen verlangen ook daarom zich tot de mededeeling der beginselen had bepaald. Hij gaf de hoop van het Ministerie te kennen, dat niemand van hetzelve verlangen zoude een programma van algemeenen aard, en als reden van die hoop, dat er in den tegenwoordigen stand van zaken, slechts een programma in algemeene bewoordingen zou mogelijk zijn, doch dat zoodanig programma, meer vragen doet ontstaan, dan het beantwoord. Wij voor ons zien in die opgegeven reden inderdaad niets, dan eene weinig ter zake passende magtspreuk, enkel gebezigd, om er zich af te maken. Wij zouden die reden laten gelden als een gepast antwoord om een onredelijk verlangen af te wijzen naar een programma, bevattende de opgave van al hetgeen het Ministerie, overeenkomstig deszelfs beginselen, voornemens zou zijn te doen maar beschouwen het als een zeer onbeduidend en ongepast antwoord, op het verlangen naar een programma van beginselen. Zoodanig programma had het ministerie kunnen geven, indien het in beginselen waarlijk eenstemmig was. Maar neen, het schijnt, dat wij daarmede, naar het gevoelen des ministers, provisioneel niets te maken hebben en maar vertrouwen moeten, dat wij dat in het vervolg, in den loop der zaken, wel eens zullen te weten komen. De ministers, zegt zijne Excellentie, hebben hunne taak aanvaard, in het verondersteld vertrouwen, dat dit gouvernement op de ondersteuning en medewerking van 's lands vertegenwoordiging zal kunnen rekenen. Geen wonder inderdaad; want wie zou, bij ontstentenis van zoodanig vertrouwen, van aanvang

af, wel minister willen zijn? En nu de reden welke zijne Exc. voor dit vertrouwen opgeeft? »Immers," zoo zegt hij, »het is opgerigt op een tijdstip en onder zoodanige omstandigheden, dat meer dan immer de medewerking der vertegenwoordiging, de *nationale* medewerking, als wenschelijk is te beschouwen. De *oorsprong* van dit Ministerie moest, naar het den minister voorkomt, tot die medewerking en ondersteuning leiden. Het is een Ministerie *voortgevloeid uit de meerderheid der Kamers;* het *moet* handelen in overeenstemming met de vertegenwoordiging. Het gelooft, dat zijne *rigting*, die is der Kamer. Door het Ministerie te aanvaarden, gelooven de leden van hetzelve, te handelen overeenkomstig den wensch der Kamer. Indien zij dit niet geloofden, zij hadden de taak, die hen wacht niet aanvaard."

Ziet daar, in weerwil van het protest van geen programma te geven, dan toch eindelijk een programma van een hoofdbeginsel, hetwelk wij, in weerwil, dat al de nieuw benoemde ministers, bij het voordragen van hetzelve, in de vergadering zijn tegenwoordig geweest, en het door niemand hunner is wedersproken, doch meenen te mogen betwijfelen, wel doordacht, en in deszelfs veruitziende gevolgen, geheel begrepen, het beginsel van al de ministers, van de meerderheid derzelve, van het Ministerie te zijn; terwijl wij het stellig voor een hoofdbeginsel van den spreker moeten houden; daar hij het, voor het Ministerie veronderstelt vertrouwen van de vertegenwoordiging, en het vertrouwen op hare en op de *nationale* medewerking, voornamelijk doet rusten op de consanguiniteit, op de bloedverwantschap, bestaande tusschen het ministerie en de meerderheid der vertegenwoordiging. Hij stelt het tegenwoordig ministerie voor, als eene creatie, als eene schepping van de meerderheid der Kamers en der Natie, als een kind van dezelve, hetwelk, uithoofde van die betrekking, in overeenstemming met zijne moeder, met de meerderheid der vertegenwoordiging handelen moet; het is een ministerie, *voortgevloeid* uit de meerderheid der Kamers; het is dus een ministerie van die meerderheid, hetwelk natuurlijk met haar een en dezelfde rigting moet hebben. Door des ministers woorden in dezen zin op te vatten, doen wij dezelve geen geweld aan, maar nemen ze in hare natuurlijke beteekenis. *Voortgevloeid* uit de meerderheid der Kamers, kan toch hier niet beteekenen, dat het personeel van het Ministerie uit de leden der Kamers zou genomen zijn, hetwelk toch slechts met twee van deszelfs leden het geval is; maar moet, zal het iets te kennen geven, aanduiden, dat het Ministerie is eene creatie der Kamers, waarop de Koning zijne sanctie heeft verleend, een kind der Kamers, door den Koning gelegitimeerd, maar wat, als gewoonlijk de kinderen in de eerste jeugd, de meeste sympathie met zijne moeder heeft. Ten blijke, dat wij het niet alleen zijn, die deze opvatting van de zaak hebben, beroepen wij ons op het dagblad de Tijd, hetwelk in deszelfs No. 187, van den 16 dezer, met zoo vele woorden te kennen geeft: dat het Ministerie op dit oogenblik kan geacht worden de meerderheid der Kamer te vertegenwoordigen.

Was dit eene waarheid, dan hadden wij, in plaats van eene verkiezing met eenen trap, eene vertegenwoordiging met eenen trap, en konden onze Kamers wel naar huis laten gaan. Wij voor ons intusschen beschouwen de vestiging, ontwikkeling en uitbreiding van dit denkbeeld, als hoogst inconstitutioneel, in eene constitutionele monarchie, en als van zeer ver uitziende gevolgen. In eene constitutionele monarchie is het Ministerie niet de vertegenwoordiger van de meerderheid der Kamer, maar van de regering, omdat het Ministerie tot verantwoording kan worden geroepen, en door zijne verantwoordelijkheid de onschendbaarheid des Konings dekken moet. Het Ministerie tot eene creatie, een kind, een zaakgelastigde van de meerderheid der Kamer makende, vernietigd men het denkbeeld eener constitutionele monarchie, kent men de geheele regering toe aan de suprematie der Kamer, waarvan het Ministerie het uitvoerend bewind of liever slechts de zaakgelastigde is; maakt van den Koning een *hors d'oeuvre*, en vervormt de constitutionele monarchie, in eene slecht georganiseerde democratie. Wij schroomen dan ook niet, om het door den Minister van Binnenlandsche Z. in de Tweede Kamer geprofesseerd beginsel, dat het Ministerie eene creatie zou zijn van de meerderheid der Kamers en *daarom* verpligt de rigting van zijnen schepper te volgen, voor een der meest inconstitutionele denkbeelden te houden, welke nog nooit door eene Nederlandsch minister in de vergadering der Staten is uitgebragt. — Wij stellen ons voor, in een volgend No. het ware constitutionele standpunt aan te wijzen, waarop het ministerie bij ons zich moet staande houden of aftreden.

Advertentien.

Men is voornemens, ten huize van J. LEUS, Tapper te *Almelo*, bij *inzate* op Dingsden 11 — en bij *definitieve toewijzing* op Dingsdag den 18 December 1849, respectieve des avonds half acht uur, — overtegaan tot den openbaren verkoop van een HUIS en ERF, staande en gelegen te *Almelo* aan de groote straat en laatst door den Heer M. J. BOTTENHEIM en vrouw bewoond geweest (K. S. A. No. 481, groot 88 ellen). Nadere informatie ten kantore van den Notaris Mr. *J. VAN RIEMSDIJK*, te *Almelo*,

---

Men is voornemens, op Maandag den 3 December 1849, des voormiddags 9 uur, *op de plaats* over te gaan tot den openbaren verkoop van circa 300 EIKEN BOOMEN, waaronder een aantal tot PAALWERK zeer geschikt, overigens tot BALKENS en verder TIMMERHOUT; respectieve AANGEBIKT, staande op het Landgoed DE RIET, gelegen aan den Straatweg, in de nabijheid der Stad *Almelo*.

Nadere informatie te bekomen ten Kantore van den Notaris Mr. *J. VAN RIEMSDIJK*, te *Almelo*.

De Notaris Mr. *G. B. TEN POL*, te *Ootmarsum*, zal voor den eigenaar publiek Verkoopen:

Op Maandag den 26 e. k. ten 10 uur 's morgens op het Erve *BOKUM* te *Tilligte*, van den Heer DANNENBARGH, om de 125 stuks zeer Zware

EIKENBOOMEN,

alle zeer geschikt voor SCHEEPSTIMMERHOUT — waaronder eenige van 7 palmen boschkant bij 85 palmen lengte.

De Notaris Mr. *G. B. TEN POL*, te *Ootmarsum*, zal op last der eigenaren publiek verkoopen:

1°. Op Maandag den 10 December 1849, des morgens ten 10 uur op het Erve *NIJHUIS* te *Agelo*.

Om de 200 perceelen ZEER ZWARE EIKENBOOMEN geschikt voor Scheeps- en ander Timmerhout, waaronder verscheidene van 2 tot 3 voet boschkant dikte.

2°. Op Donderdag den 13 December 1849, des morgens 9 uur, op het Erve *MEIJER* te *Agelo*.

Eene aanzienlijke partij EIKENBOOMEN, waaronder ook ZEER ZWAREN alsmede DENNEN- en BEUKEN.

BOEKVERKOOPING.

Den 3 December 1849, zal door den Boekhandelaar *A. VAN DEN SIGTENHORST*, *AJz.* te *Almelo*, verkocht worden: Eene **VERZAMELING VAN BOEKEN**, meerendeels nagelaten door den Wel Edel Gestr. Heer Mr. M. G. C. STROINK, alles te zien op Zaturdag den 1 Dec. e. k., van 's morgens 9–12 en des middags van 2–4 uur.

RIJN- & IJSSEL-
STOOMBOOT- MAATSCHAPPIJ.

DIENSTREGELING VOOR DE MAAND NOVEMBER

Van AMSTERDAM op KAMPEN, Maandags, Woensdags en Vrijdags, des morgens om 8 uur.

In Correspondentie met de dadelijk na aankomst te KAMPEN vertrekkende diligences der Maatschappij op ZWOLLE, DEVENTER, HEINO, RAALTE, NIJVERDAL, WIERDEN, ALMELO, BORNE, HENGELO, ENSCHEDE, OLDENZAAL, DENEKAMP, NORDHORN, LINGEN, en behalve Woensdags op LÖNINGEN, CLOPPENBURG en BREMEN.

Van KAMPEN op AMSTERDAM, Zondags, Dingsdags en Donderdags, des middags om 12 uur.

Na aankomst van de Diligences van bovengenoemde plaatsen en in Correspondentie met de laatste Spoortrein op HAARLEM, LEIDEN, 's HAGE en ROTTERDAM.

Burgerlijken-Stand.

Van 16 tot 23 Nov. 1849.

STAD ALMELO.

GEHUWD. N. Beumers en A. G. Elshof weduwe van G. J. Loo. — J. W. Agron weduwnaar van A. Boom en A. Broekhuis.

GEBOREN. Martha, dochter van E. de Groot en J. Meijers. — Willemina Christina, dochter van J. F. Oomerink en J. Peters.

OVERLEDEN. Maria Rekers, 8 j. V. — Levenl. kind van 't manuel. van J. Koenderink en J. Koersen. — M Saal, 58 j. echtgenoote van H. van der Hoorn. — C. J. Lieverink, 41 j. echtgenoote van A. J. van der Veen.

AMBT ALMELO.

ONDERTROUWD. J. A Buddingh, oud 29 jaar en J. H. Veerenhuis, oud 24 jaar.

OVERLEDEN. G. Gorel, 42 j. echtgenoot van J. van de Weer.

BEURS-BERIGT.

AMSTERDAM, 22 *Nov.* 1849. *Hoogste Koers.*

NEDERL. *Werk. Schuld* $2\frac{1}{2}$ pCt. $53\frac{1}{2}$; dito, dito 3 pCt. 63; dito dito rescontre 000; dito dito 4 pCt. $82\frac{3}{8}$; *Amort. Synd.* $3\frac{1}{2}$ pCt. $83\frac{1}{2}$. SPANJE, Ardoins 5 pCt. $12\frac{3}{16}$. RUSLAND 1798—1816, 5 pCt. 105. dito 1831—1833 5 pCt. $94\frac{1}{4}$; dito 4 pCt. $85\frac{1}{8}$;

AMST., 21 *Nov.* Raapolie per 6|w. *f* 43; Vlieg. *f* 44 à $\frac{3}{4}$; Mei e. k. *f* $46\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$; Dec. *f* $41\frac{1}{2}$ — *Lijnolie*. per 6 w. *f* $32\frac{3}{4}$; Vlieg. *f* 31. — *Hennepolie*, op 6 | w. *f* 39; Vlieg. *f* 38.

Raapkoeken f 56, 60. *Lijnkoeken f* 7, 9.

GEMIDDELDE MARKTPRIJZEN.

ALMELO,	20	*Nov.*	1849.	Rogge.	*f* 3,80.
»	»	»	»	Boekw.	» 4,20.
»	22	»	»	Rogge	» 3,80.
»	»	»	»	Boekw.	» 4,20.

per Nederl. Mud.

Te ALMELO, ten Boekdrukkerij van J. T. SOMMER.